

VAHY () (4)

(...dünden devam)

6- Peygamber'in, uyanık iken, doğrudan doğruya Allah'ın konuş-masını duyması ki Kur'ân'ın ve Tivrât

'ın ifadesine göre Hz.

Mûsâ

, Sînâ

Dağında birkaç kez Allah'ın konuşmasını duymuştur. Ondan başkasına böyle vahy geldiğine dair sağlam bir kanıt yoktur.

"Onu, senin kalbine Güvenilir Rûh indirdi."

(Şu'arâ: 193-194)

meâlindeki âyetlerin bildirdiği üzere Kur'ân-ı

Kerîm'in bütün âyetleri, Cebrâîl

tarafından Hz. Peygam-ber'e vahyedil-miştir.

7- Peygamber uykuda iken meleğin ona vahy getirmesi. Bazı müfessirler, Kevser Sûresi'nin bu şekilde vahyedildiğini söylemişler-dir (

Süyûtî, İtkan: 1 /47

).

Şûrâ 51. âyetteki *"Ancak vahy ile"* sözü ilhâm, tesîr ve uyku va-hiylerini gösterir. *"Yahut perde arkasından"*

sözü, görmeden işitme vahyini gösterir.

"Yâhut izniyle, dilediğini vahyedecek bir elçi gönderir"

sözü de Cebrâîl

'in, belli bir surette gelip Allah'ın sözlerini tebliğ etmesini gösterir (

Râğıb, Mufredâtul-Kur'ân

).

Şu'arâ: 185-192. âyetler, Kur'ân'ın, Allah'ın buyruğu ile Güvenilir Rûh tarafından Hz.

Muhammed(s.

a.v.)in kalbine indiril-diğini; Tekvîr: 19-25. âyetler

de Kur'ân

'ın,

Allah katında değerli bir elçinin sözü olup şeytân sözü olmadığını vurgulamaktadır. Bakara

: 97. âyetten de bu Elçinin, Cebrâîl

olduğu anlaşılmaktadır. Demek ki Melek elçi, Allah'ın buyruğu uyarınca İlâhî anlamları, Peygamber'in konuştuğu Arapça dil kalıplarına sokarak Peygamber'e vahyetmiştir. Kur'ân sözlerinin kalıpları da anlamları da meleğin vahyidir. Bun-larda Hz. Muhammed'in katkısı yok-tur.

"(O,) Dereceleri yükselten; Arş'ın sâhibi (Allah), buluşma gününe karşı uyarmak için, emrinden olan ruhu, kullarından dilediğine indirir." (Mü'min: 15)

Râzî'ye göre bu âyette geçen *er-Rûh*, Kur'ân'ı indiren rûhânî varlık olabileceği gibi, Kur'ân'ın kendisi de olabilir. İkinci takdirde Peygamber'e inen Kur'ân'a rûh denmiştir.

Rûh,

hayat soluğudur. Vahiyler de gönüllere hayat verir. Râzî

şöyle diyor: "Vahyin beş temeli vardır: Birincisi vahyi gönderen, ikincisi gönderme, üçüncüsü vahyin ulaşması, dördüncüsü vah-yin gönderildiği kimse, beşincisi de vahyi gönderme amacıdır. Vahyi gönderen Allah'tır. Bundan dolayı âyette vahyi indirme eylemi Allah'a bağlanmış:

"Rûhu bırakır"

buyurulmuştur. Gönderme ve gönderilen şey vahyin kendisidir ki buna

rûh

denmiştir. Vahy ancak melekler aracılığı ile ulaşır. Bir işin ruhsal temeline emir de denilir.

Her göğsü, emrini (yagasını) vahyetti'

(Fussilet: 12),

'İyi biliniz ki yaratma ve emir O'nundur'

(A'râf: 54)

âyetleri de bunu gösterir. Vahyin gönderildiği kimseler, peygamber-lerdir.

'Kullarından dilediğine'

(Mü'min: 15)

sözüyle vahyin bu temeline işaret edilmiştir. Vahyi gönderme amacı da insanları, bu cisimler dünyâ-sından ruhlar âlemine yöneltmektir.

Buluşma gününe karşı uyarması için.'

(Mü'min: 15)

cümlesiyle de vahyin amacına işaret edilmiştir." (Me-fâtîhu'l-ğayb: 27/44)
